Súd:	Okresný súd Košice II
Spisová značka:	13C/144/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7215205302
Dátum vydania rozhodnutia:	20. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Oľga Mičietová
ECLI:	ECLI:SK:OSKE2:2017:7215205302.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Oľgou Mičietovou v spore žalobcu Mgr. K. A., nar. X.X.XXXX, bytom v A., X. 2, práv. zast. advokátskou kanceláriou AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kmeťova 26, IČO:47 237 406 proti žalovanému Mestu Košice, so sídlom v Košiciach, Tr. SNP 48/A o určenie neplatnosti výberového konania a o náhradu nemajetkovej ujmy takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 4.000,- eur do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcom rozsahu v časti o určenie výberového konania za neplatné žalobný návrh zamieta.

III. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 2.3.2015 žiadal žalobca, aby súd rozsudkom určil výberové konanie zo dňa 25. septembra 2014 na funkciu riaditeľa školy školského zariadenia v Základnej škole Požiarnická 3, Košice za neplatné a zároveň žiadal uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť mu náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 4.000,- eur. Na odôvodnenie uviedol, že dňa 18.8.2014 vyhlásil žalovaný, v súlade s § 4 ods. 1 zák. č. 596/2003 Z.z. výberové konanie na obsadenie funkcie riaditeľa Základnej školy Požiarnická 3 v Košiciach, ktorej bol zriaďovateľom. Do tohto výberového konania sa prihlásili štyria uchádzači, a to aj on - žalobca a taktiež PaedDr. T. F.. Výberové konanie sa konalo dňa 25.9.2014. Výberovou komisiou na výberovom konaní bola rada školy. Na základe výsledku výberového konania sa úspešnou kandidátkou na výkon funkcie riaditeľky základnej školy stala T. F., ktorá bola radou školy následne navrhnutá žalovanému na vymenovanie do funkcie riaditeľky. Uviedol, že vzhľadom na to, že návrh rady školy, je v zmysle § 3 ods. 2 posledná veta zák. č. 596/2003 Z.z. pre zriaďovateľa (žalovaného) záväzný, žalovaný T. F. vymenoval do funkcie riaditeľky školy. On, žalobca, bol radou školy vyhodnotený ako neúspešný uchádzač. Žalobca citoval znenie § 3 ods. 2 zák. č. 596/2003 Z.z., v ktorom zdôraznil, že rada školy predkladá návrh na kandidáta na riaditeľa na základe výsledkov výberového konania podľa § 4 okrem kandidáta, ktorý bol odvolaný podľa odseku 7 písm. a/ - c/ a e/ a odseku 8 písm. c/ s tým, že návrh rady školy je pre zriaďovateľa záväzný, ak tento zákon v odseku 12 neustanovuje inak. Žalobca uviedol, že T. F. bola v minulosti z funkcie riaditeľky Základnej školy Tomášikova 31 v Košiciach odvolaná dňa 29.6.2007 z dôvodu podľa § 3 ods. 7 písm. c/ zák. č. 596/2003 Z.z., t.z. pre závažné porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov. Z uvedeného mal za zrejmé, že p. F. sa nemohla stať úspešnou uchádzačkou predmetného výberového konania o funkciu riaditeľky školy a nemohla byť žalovanému navrhnutá radou školy na vymenovanie do funkcie riaditeľky. Napriek tomu, že T. F. bola v minulosti odvolaná z funkcie riaditeľky školy podľa § 3 ods. 7 písm. c/ zák. č. 593/2003 Z.z., rada školy ako výberová komisia v predmetnom výberovom konaní na obsadenie funkcie riaditeľa školy žiadnym spôsobom neskúmala predchádzajúce odvolania. Rada

školy predložila žalovanému ako zriaďovateľovi návrh na vymenovanie A. F. na funkciu riaditeľky školy a vzhľadom na to, že návrh rady školy je podľa § 3 ods. 2 zák. č. 596/2003 Z.z. pre zriaďovateľa záväzný, žalovaný vymenoval A. F. do funkcie riaditeľky predmetnej základnej školy. Žalobca uviedol, že vzhľadom na to, že T. F. bola dňa 29.6.2007 odvolaná z funkcie riaditeľky školy v zmysle § 3 ods. 7 písm. c/ zák. č. 596/2003 Z.z. tým, že rada školy ako výberová komisia vyhodnotila zákonné podmienky pre obsadenie funkcie riaditeľky školy u nej ako uchádzačky ako splnené a žalovanému podala návrh na jej vymenovanie do funkcie riaditeľky školy, podmienky výberového konania neboli dodržané a on - žalobca bol ukrátený na svojich právach. Bol ukrátený na svojich právach, ak sa úspešným uchádzačom o funkciu riaditeľa školy stala osoba, ktorá nespĺňala základný predpoklad úspešnosti pri výberovom konaní, ktorým je absencia predchádzajúceho odvolania z postu riaditeľa školy. Uviedol, že uvedené mu potvrdilo stanoviskom z 22.10.2014 Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu SR, kde uviedlo, že rada školy mala vo výberovom konaní v rámci napr. rozhovoru s uchádzačom zisťovať, z akého dôvodu bola menovaná z funkcie odvolaná. Rada školy však skutočnosť predchádzajúceho odvolania p. F. z funkcie riaditeľky neposudzovala. Z vyššieuvedených dôvodov, uviedol žalobca, že zaslal žalovanému žiadosť o poskytnutie stanoviska k menovaniu riaditeľky školy do funkcie z 18.11.2014 spolu s kópiou stanoviska ministerstva z 22.10.2014. Žalovaný mu zaslal odpoveď z 27.11.2014, v ktorej uviedol, že ustanovenie o nemožnosti predložiť zriaďovateľovi školy kandidáta na riaditeľa základnej školy, ktorý už bol odvolaný z tejto funkcie z dôvodu podľa § 4 ods. 7 písm. c/, bolo zavedené do zák. 596/2003 Z.z. novelou č. 245/2008 Z.z. s účinnosťou od 1.9.2007, pričom žalovaný mylne uviedol ako rok nadobudnutia účinnosti predmetnej novely r. 2007, pričom novela nadobudla účinnosť 1.9.2008. Žalovaný vo svojej odpovedi ďalej uviedol, že PaedDr. T. F. bola z funkcie riaditeľky školy Tomášikova 31 v Košiciach odvolaná dňa 29.6.2007, teda ešte pred účinnosťou predmetnej novely. Z uvedeného dôvodu žalovaný konštatoval, že predmetná novela nemôže mať retroaktívne účinky a nemôže pôsobiť spätne na odvolanie PaedDr. F., preto podľa tvrdenia žalovaného konal žalovaný a rada školy v súlade so zákonom. Žalobca uviedol, že pri retroaktivite ide o stav, kedy zákonodarca neuznáva práva alebo povinnosti založené právnymi skutočnosťami, ktoré sa ako právne skutočnosti uznávali na základe skoršieho (predchádzajúceho) právneho predpisu. O pravú retroaktivitu ide vtedy, keď neskorší právny predpis so spätnou účinnosťou (s dopadom do minulosti) upravuje vzťahy, ktoré vznikli v minulosti. Neskorší právny predpis teda pri pravej retroaktivite neuznáva oprávnenia a povinnosti založené právnymi vzťahmi, ktoré vznikli za platnosti a účinnosti predchádzajúceho zákona. V danom prípade, uviedol žalobca, že však A. F. nenadobudla práva založené právnymi skutočnosťami, ktoré by ju oprávňovali na vymenovanie za riaditeľku školy. Mal za zrejmé, že A. F. nemala nadobudnuté na základe právnych skutočností právo byť vymenovaná za riaditeľku školy. Išlo len o všeobecné podmienky pre možnosť uchádzať sa o funkciu riaditeľa školy. Pre nedôvodnú odpoveď žalovaného, uviedol žalobca, že sa obrátil so žiadosťou o stanovisko na ministerstvo školstva, ktoré mu stanovisko zaslalo 18.12.2014. V ňom jednoznačne konštatovalo nesprávnosť záveru žalovaného a uviedlo, že v predmetnej veci nejde o retroaktivitu právneho predpisu a že žalovaný a rada školy boli povinní postupovať pri posudzovaní splnenia podmienok kandidátov v súlade s platnými predpismi v čase konania výberového konania, čo sa nestalo. Žalobca uviedol, že následne opätovne zaslal žalovanému žiadosť z 26.1.2015 o prehodnotenie jeho stanoviska vo veci menovania riaditeľky do funkcie v rozpore so zákonom spolu s kópiou stanoviska ministerstva, na ktorú však žalovaný už nereagoval. Z vyššieuvedených dôvodov uviedol žalobca, že preto žiada o vyhlásenie predmetného výberového konania za neplané. Žalobca uviedol, že napriek jeho žiadostiam žalovaný nezjednal nápravu protiprávneho stavu, preto sa domáha nápravy súdnou cestou. Citoval ust. § 5 ods. 10 zák. o výkone prác vo verejnom záujme, podľa ktorého uchádzač, ktorý sa cíti poškodený v dôsledku nedodržania podmienok pri výberovom konaní, môže sa domáhať svojich práv na súde vrátane primeranej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Uviedol, že vyššiepopísaným postupom žalovaného bol ukrátený na svojich právach. Vzhľadom na zásah do svojich práv žiadal voči žalovanému, v zmysle citovaného ust. § 5 ods. 10 zákona o výkone práce vo verejnom záujme náhradu nemajetkovej ujmy a to vo výške 4.000,- eur. Uviedol, že v dôsledku protiprávneho konania žalovaného mu bolo odopreté právo spravodlivého výberového konania a právo na prístup do funkcie riaditeľa školy. Ak by prebehlo výberové konanie v súlade so zákonom, rada školy by nebola oprávnená vyhodnotiť A. F. ako úspešnú uchádzačku a podať návrh na jej vymenovanie do funkcie riaditeľky školy. Uviedol, že on - žalobca spĺňal kvalifikačné predpoklady na výkon funkcie riaditeľa školy. Na základe nezákonného postupu žalovaným a radou školy stratil žalobca možnosť stať sa úspešným kandidátom na funkciu riaditeľa predmetnej školy, pričom výsledok výberového konania je v rozpore so zákonom.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomným podaním, ktoré súdu doručil dňa 25.6.2015. Citoval ust. § 3 ods. 1 a ods. 2, § 4 ods. 1 a ods. 2 zák. č. 596/2003 Z.z. o štátnej správe v školstve. Poukázal na to, že z

podaného žalobného návrhu vyplýva, že žalobca napáda nedodržanie podmienok výberového konania, pričom žalovaným je Mesto Košice ako zriaďovateľ. Za nedostatok výberového konania pritom označuje skutočnosť, že výberová komisia, ktorou je rada školy, a za ktorej činnosť zriaďovateľ nezodpovedá, predložila zriaďovateľovi záväzný návrh na kandidáta na riaditeľa na základe výsledkov výberového konania v rozpore s ust. § 3 ods. 2 zák. č. 596/2003 Z.z., pretože navrhnutá kandidátka p. F. bola odvolaná podľa § 3 ods. 7 písm. c/ zák. č. 596/2003 Z.z.. Žalovaný uviedol, že ako zriaďovateľ sa môže vyjadriť len k zákonnosti tej časti výberového konania, za ktorú zo zákona zodpovedá. Ide o vyhlásenie výberového konania (§ 4 ods. 1 školského zákona), organizačné zabezpečenie a posúdenie kvalifikačných predpokladov kandidátov (§ 4 ods. 2 školského zákona) a vymenovanie riaditeľa na základe záväzného návrhu rady školy (§ 3 ods. 1 a 2). Uviedol, že žiadne uvedené zákonné ustanovenie neobsahuje povinnosť zriaďovateľa informovať radu školy o odvolaní kandidáta z funkcie riaditeľa školy podľa ods. 7 písm. a/ - c/ a e/ a ods. 8 písm. c/ školského zákona. Napriek tomu sa napádanou skutočnosťou zaoberal. Uviedol, že p. F. listami z dní 21.6.2013 a 15.3.2014 ho informovala o rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28.3.2013, sp. zn. 4Co/355/2010, ktorý k listu priložila a v ktorom súd vyslovil právny názor, v zmysle ktorého v danom výberovom konaní nemožno zohľadniť jej odvolanie z funkcie riaditeľky, ku ktorému došlo dňa 29.6.2007. Neskôr, uviedol žalovaný, doručila mu aj rozsudok Okresného súdu Košice II zo dňa 14.10.2010, sp. zn. 43C/133/2009. P. F. v súvislosti s uvedenými rozhodnutiami súdov poukázala na svoju možnosť uchádzať sa vo výberových konaniach o funkciu riaditeľa školy. Žalovaný uviedol, že uvedenými rozsudkami okresný súd v konaní o neplatnosť odvolania z funkcie zamietol žalobu p. F. a toto rozhodnutie následne krajský súd potvrdil a to z dôvodu nepreukázania naliehavého právneho záujmu p. F.. V čase, keď bola p. F. odvolaná z funkcie riaditeľa školy, totiž ust. § 3 ods. 2 školského zákona znelo: „Ak je zriaďovateľom orgán podľa ustanovenia § 2 ods. 1 písm. b/ - d/, vymenúva riaditeľa na päťročné funkčné obdobie zriaďovateľ na návrh rady školy. Rada školy predkladá návrh na kandidáta na riaditeľa na základe výberového konania (§ 4). Návrh rady školy je pre zriaďovateľa záväzný.“ Žalovaný uviedol, že až zákonom č. 245/2008 Z.z. bol § 3 zák. o štátnej správe v školstve doplnený o vylúčenie „kandidáta, ktorý bol odvolaný podľa ods. 7 a 8“ z okruhu kandidátov na riaditeľa, ktorých môže rada školy navrhnúť. Toto ustanovenie nadobudlo účinnosť dňa 1.9.2008. Žalovaný uviedol, že podľa rozhodnutí okresného aj krajského súdu, prechodné a záverečné ustanovenia školského zákona neobsahujú spätnú účinnosť zákona, tento teda nadobudol účinnosť 1.9.2008, pričom p. F. bola z funkcie riaditeľky odvolaná dňom 29.6.2007. Slovenská republika je právny štát, ku ktorého imanentným znakom patrí aj princíp právnej istoty a ochrany dôvery občanov v právny poriadok. Súčasťou toho je i zákaz spätného pôsobenia právnych predpisov, preto zákaz navrhnúť kandidáta, ktorý bol odvolaný z funkcie podľa ods. 7 a 8, sa na jej prípad podľa okresného aj krajského súdu nevzťahoval. P. F. sa teda mohla zúčastniť výberových konaní na obsadenie miesta riaditeľa a teda podľa súdu p. F. nepreukázala naliehavý právny záujem na určenie neplatnosti odvolania z funkcie riaditeľky. Žalovaný uviedol, že okresný aj krajský súd v tomto konkrétnom prípade vyložili predmetné ustanovenia zákona tak, že p. F. sa môže do budúcnosti zúčastniť výberových konaní. Žalovaný, ktorý bol s obsahom obidvoch rozsudkov oboznámený, preto nemal nielen povinnosť, ale nemal ani dôvod informovať radu školy o odvolaní p. F. z funkcie riaditeľky školy vzhľadom na uvedený výklad zákona, na ktorý výklad zákona v konkrétnych prípadoch sú všeobecné súdy oprávnené. K stanoviskám ministerstva školstva uviedol žalovaný, že tieto majú povahu usmernenia, ministerstvá nie sú oprávnené v konkrétnom prípade podávať záväzný výklad zákona a preto týmito usmerneniami, ktoré sú v rozpore so súdnym výkladom zákona sa žalovaný ako zriaďovateľ nemohol riadiť. Z uvedených dôvodov mal za to, že postupoval v súlade so zákonom a nie je preto dôvod vyhlásenia predmetného výberového konania za neplatné. Vzhľadom na to nie je ani dôvod zaoberať sa otázkou náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú si žalobca uplatnil podľa § 5 ods. 10 zák. o výkone práce vo verejnom záujme. Napriek tomu, poukázal žalovaný na skutočnosť, že z podaného návrhu nie je ani zrejmé, ako žalobca dospel k požadovanej výške nemajetkovej ujmy, keďže túto konkrétnu výšku vôbec neodôvodnil. Na základe uvedeného žiadal žalovaný, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení, doručenom súdu dňa 13.11.2015 (č.l. 92) sa vyjadril sa k naliehavému právnemu záujmu na požadovanom určení neplatnosti výberového konania. Uviedol, že žaloba o určenie neplatnosti výberového konania je jeho jediným procesným prostriedkom, ktorým sa domôže ochrany svojich práv na opätovné zákonné výberové konanie do funkcie riaditeľa školy na Základnej škole Požiarnická 3 v Košiciach. Tvrdil, že kladné rozhodnutie súdu o určovacej žalobe odstráni spornosť právneho vzťahu, či v prípade neplatnosti výberového konania môže byť účastníkom výberového konania aj osoba, ktorá bola odvolaná z funkcie riaditeľa školy. Uviedol, že to, či predchádzajúce odvolanie z funkcie riaditeľa školy je zákonnou prekážkou pre účasť vo výberovom konaní je otázkou,

ktorá spôsobuje jeho právnu neistotu s poukazom na rozdielne stanoviská jednak žalovaného, ako aj ministerstva na túto otázku. V časti II. svojho vyjadrenia žalobca zaujal stanovisko k otázke retroaktivity. Uviedol, že on počas celého konania prezentuje, že T. F. nemala žiadne konkrétne právo na vymenovanie do funkcie riaditeľky školy a v súvislosti so svojou argumentáciou a presvedčením o možnej retroaktivite právnej normy len v prípade zásahu do konkrétneho práva osoby, poukázal na súdnu prax NS SR a ÚS SR. Uviedol, že ÚS SR vymedzil pravú retroaktivitu ako stav, v ktorom nová právna úprava neuznáva oprávnenia a povinnosti založené právnymi vzťahmi lex priori (napr. PL.ÚS 37/99) alebo stav, keď zákon dodatočne a pozmeňujúco zasahuje do už právne uzavretých minulých skutkových a právnych vzťahov (práv a povinností), (PL.ÚS 3/00). Uviedol, že v danom prípade A. F. nemala žiaden uzavretý právny vzťah, na základe ktorého by bol daný nárok na jej vymenovanie do funkcie riaditeľky školy. Mal tak za zrejmé, že tak okresný ako aj krajský súd pri posudzovaní žaloby T. F. deklarovali retroaktívnosť novely školského zákona v rozpore s definíciou retroaktivity v zmysle súdnej praxe NS SR a ÚS SR.

4. Opätovne sa vo veci písomne vyjadril aj žalovaný podaním doručeným súdu dňa 3.12.2015 (č.l. 95). Aj on sa v ňom, reagujúc na predchádzajúce vyjadrenie žalobcu, zaoberal otázkou naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení neplatnosti výberového konania. Zdôraznil, že naliehavý právny záujem v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p. nemožno stotožňovať so všeobecným záujmom na odstránenie spornosti výkladu zákona. Ohľadom toho, že žalobca skončil vo výberovom konaní ako druhý v poradí, uviedol žalovaný, že samotné vyhlásenie výberového konania za neplatné, by neznamenalo vnesenie právnej istoty do jeho právneho postavenia, pretože žalobca by sa v takom prípade nestal automaticky riaditeľom školy, ale konalo by sa nové výberové konanie. Ďalej žalovaný opäť poukázal na nedostatok svojej pasívnej vecnej legitimácie v spore. Uviedol, že žalobca namieta nedostatok výberového konania, resp. jeho nezákonnosť, ktorého podstatou je to, že osoba, ktorú rada školy v zmysle § 3 ods. 2 zák. č. 596/2003 Z.z. navrhla zriaďovateľovi na základe výsledkov výberového konania, podľa žalobcu, radou školy navrhnutá byť nemala. V tej súvislosti žalovaný poukázal na vyjadrenia ministerstva školstva, v ktorých bolo uvedené, že rada školy ako výberová komisia mala pri rozhovore s uchádzačom zisťovať, z akého dôvodu zanikla u uchádzača o funkciu riaditeľa školy takáto funkcia v minulosti. Žalovaný uviedol, že keď p. F. v životopise uviedla, že bola v období r. 1997 - 2007 riaditeľkou školy, mala rada školy ako výberová komisia možnosť zisťovať pri pohovore dôvod ukončenia výkonu tejto funkcie. A bolo preto na zvážení rady školy, koho ako kandidáta navrhne zriaďovateľovi na vymenovanie za riaditeľa a následne zriaďovateľ bol týmto návrhom viazaný. K otázke retroaktivity žalovaný uviedol, že čo sa týka odôvodnenia retroaktivity dotknutého ustanovenia novely zákona (§ 3 ods. 2 zák. č. 596/2003), zriaďovateľ (žalovaný) rešpektoval výklad zákona súdu v prípade p. F. a tento postup sa mu javil ako zákonný. Uviedol, že p. F. v čase konania, za ktoré bola postihnutá odvolaním z funkcie riaditeľky, nemohla vedieť, že následkom jej konania môže byť okrem odvolania z funkcie aj nemožnosť sa v budúcnosti uchádzať o funkciu riaditeľa školy. Preto aplikáciou predmetnej novely zákona na prípady odvolania z funkcie riaditeľa, ktoré nastali pred jej účinnosťou, uviedol žalovaný, že by došlo k retroaktivite zákona, akú právny poriadok SR nepripúšťa. K uplatňovanej zodpovednosti za škodu žalovaný uviedol, že na nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom sa vzťahujú ustanovenia § 15 a § 16 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. V súlade s ustanoveniami tejto právnej úpravy mal za to, že je potrebné nárok vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného a až v prípade, ak príslušný orgán nárok na náhradu škody neuspokojí alebo uspokojí iba jeho časť, možno sa domáhať uspokojenia nároku na súde. Uviedol, že jemu žiadna žiadosť na náhradu škody zo strany žalobcu doručená nebola a teda nebol splnený zákonný predpoklad pre uplatnenie nároku na súde.

5. Tunajší súd vo veci prvýkrát rozhodol rozsudkom zo dňa 9.12.2015, č.k. 13C/144/2015-110, ktorým žalobný návrh zamietol. Na základe odvolania podaného žalobcom odvolací Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 6.4.2017, č.k. 3Co/101/2016-160 rozsudok zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V bode 28. odôvodnenia zrušujúceho uznesenia uviedol odvolací súd, že rozhodnutiu súdu prvej inštancie možno ako prvé vytknúť nesprávny záver o tom, že žalobca nemá naliehavý právny záujem na podaní predmetnej určovacej žaloby v zmysle ust. § 80 písm. c/ O.s.p., keďže požadované určenie nemôže byť spôsobilým prostriedkom ochrany jeho práv. V bode 31. odôvodnenia svojho rozhodnutia odvolací súd uviedol, že podanie žaloby o určenie neplatnosti výberového konania je priamym právnym prostriedkom poškodeného účastníka výberového konania, ktorý je oprávnený účastník výberového konania využiť. V danom prípade sa tak nejedná o žalobu podľa § 80 písm. c/ O.s.p., ale o osobitný druh žaloby daný priamo zákonom v zmysle ust. § 5 ods. 10 zák. č. 552/2003 Z.z. („uchádzač, ktorý sa cíti poškodený v dôsledku nedodržania podmienok pri

výberovom konaní, môže sa domáhať svojich práv na súde vrátane primeranej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch“). Odvolací súd uviedol, že v prípade, ak samotný zákon umožňuje podanie žaloby v prípade nedodržania podmienok pri výberovom konaní, sa existencia naliehavého záujmu sama o sebe už predpokladá. Súd prvej inštancie preto bol povinný vec meritórne posúdiť s ohľadom na danosť naliehavého právneho záujmu daného priamo zákonom. Odvolací súd uviedol, že nakoľko v danej veci bol daný žalobcom naliehavý právny záujem na určenie neplatnosti výberového konania zo dňa 25.9.2014 na funkciu riaditeľa školy, súd prvej inštancie bol povinný žalobu meritórne preskúmať a vo veci konať. Keďže tak neučinil, mal odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie za predčasné a to aj čo sa týka zamietnutia ďalšej časti žalobcu o náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 4.000,- eur voči žalovanému, odvolací súd uviedol, že vychádzajúc pritom z predčasného posúdenia retroaktivity v znení prijatého záveru. V bode 33. odôvodnenia odvolací súd označil za predčasný záver tunajšieho súdu vychádzajúci z rozsudku okresného súdu č.k. 43C/133/2009-87 zo 14.10.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28.3.2013, č.k. 4Co/355/2010-103 v tom znení, „že aj keď žalobkyňa bola z funkcie riaditeľa odvolaná podľa § 3 ods. 7 písm. b/ zák. č. 596/2003 Z.z. ku dňu 29.6.2007 a po tomto odvolaní zákonom č. 245/2008 Z.z. bolo s účinnosťou od 1.9.2008 zavedené ust. § 3 ods. 2, že nie je možné vymenovať za riaditeľa školy kandidáta, ktorý bol odvolaný z funkcie podľa ods. 7 a 8, toto ustanovenie nemá spätnú účinnosť a nemôže sa preto vzťahovať na daný prípad odvolania z funkcie žalobkyne v období, keď takéto ustanovenie zákona ešte neplatilo, keďže právny poriadok SR v zásade nepripúšťa retroaktivitu právnych predpisov“. K otázke retroaktivity uviedol odvolací súd v bode 34. odôvodnenia uznesenia, že ak zákonodarca v novele zákona intertemporálne pravidlo nestanovil, musí sa pravidlo o zachovaní účinkov neúčinnej právnej úpravy odvodiť od ústavných princípov legitímnych očakávaní, dôvery subjektov v právo, či princípu ochrany nadobudnutých práv, so zreteľom na správne predbežné posúdenie veci, uvedené v odôvodnení rozhodnutia a viazanosť súdu prejudiciálnym posúdením hmotnoprávneho základu, nie ale procesnoprávnej otázky veci. V bode 36. odôvodnenia uviedol odvolací súd, že v rámci podaného žalobného návrhu môže žalobca žiadať vyhlásenie výberového konania za neplatné, avšak musí jednoznačným spôsobom preukázať porušenie zákona, stanoveného postupu pre jeho zvolávanie, resp. konanie. Uviedol, že v tomto spore žalobca poukazoval na nesplnenie predpokladov v zmysle ustanovení zákona u úspešnej a vymenovanej kandidátky, čím boli porušené jeho práva v predmetnom výberovom konaní. Následne, uviedol odvolací súd, výška náhrady nemajetkovej ujmy závisí od charakteru porušenia. Uviedol, že výšku nemajetkovej ujmy nie je možné priamo určiť, žiadny právny predpis neurčuje spôsob jej výpočtu, je potrebné vychádzať vždy z okolností daného prípadu. V danej veci ale až po správnom a jednoznačnom posúdení retroaktivity právnych predpisov v kontexte citovaných rozhodnutí a viazanosťou súdu právoplatne vyriešenou otázkou hmotnoprávneho vzťahu účastníkov v inom konaní (uznesenie NS SR z 31.1.2012, sp. zn. 1Cdo/44/2010 zverejnené v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR R3/2013).

6. V bode 38. zrušujúceho uznesenia odvolací súd v zmysle § 391 ods. 3 C.s.p. uložil tunajšiemu súdu v ďalšom konaní vo veci vykonanie dokazovania v zmysle žaloby napádaných skutočností týkajúcich sa určenia neplatnosti predmetného výberového konania po posúdení retroaktivity právnych predpisov ako hmotnoprávnych či procesnoprávnych, a viazanosti súdu právnym posúdením veci vyjadreným v odôvodnení rozsudku, s odkazom na citované rozhodnutia súdov, a to v zmysle od 1.7.2016 účinných procesných ustanovení C.s.p. vec správne právne posúdiť s tým, aby odôvodnenie rozhodnutia zodpovedalo ust. § 220 C.s.p..

7. Vo veci sa následne, po doručení zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu vyjadril žalobca písomným podaním zo dňa 7.6.2017, v ktorom vyjadril sa v súvislosti s poukazovaním krajského súdu na rozhodnutia súdov, a to vyjadril sa k uzneseniu NS SR sp. zn. PL.ÚS 3/00, rozsudku NS ČR 23Cdo/1961/2009 a 32Cdo/4004/2011, uzneseniu NS SR 5Cdo/235/2011, uzneseniu NS SR 1Cdo/44/2010 a rozsudku NS SR sp. zn. 5Cdo/235/2011. V časti IV. svojho vyjadrenia vo vzťahu k nároku na nemajetkovú ujmu dal do pozornosti súdu, že vo výberovom konaní na miesto riaditeľa školy obsadil 2. miesto. Uviedol, že v prípade, ak by A. F. v súlade so zákonom nebola účastníkom výberového konania, bol by najpravdepodobnejšie úspešným uchádzačom. Z uvedeného dôvodu uviedol, že mu bola spôsobená porušením zákona závažná ujma spočívajúca v zmarení možnosti menovania do funkcie riaditeľa školy, kedy bol ukrátený na 1/ príjmoch plynúcich z tejto funkcie a 2/ zo skutočnosti zmarenia kariérneho rastu, ktorý má vplyv na jeho uplatnenie v školstve. Uviedol, že má zo zákona daný nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, pretože v dôsledku porušenia zákona nebolo predmetné výberové konanie vykonané v súlade so zákonom a úspešná uchádzačka z tohto výberového konania bola vymenovaná v dôsledku existencie protiprávneho stavu, kedy v rozpore so zákonom bola zaradená medzi účastníkov

výberového konania. Mal za zrejmé, že ktokoľvek v jeho postavení by takýto postup považoval za ujmu na svojich právach a zjavné znevýhodnenie a ukrátenie na svojom práve zúčastniť sa výberového konania na takúto podstatnú funkciu v súlade so zákonom

8. Po vrátení veci späť strany nenavrhli žiadne ďalšie dokazovanie, preto súd aj pri opätovnom posudzovaní veci vychádzal len z výsledkov už vykonaného dokazovania výsluchom žalobcu a oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, na základe čoho mal za ustálený tento skutkový stav :

9. Listom zo dňa 26.9.2014 Rada školy pri Základnej škole Požiarnická 3 Košice oznámila žalobcovi, že na základe výsledkov výberového konania na funkciu riaditeľa školy, školského zariadenia v ZŠ, Požiarnická 3 Košice, ktoré sa konalo dňa 25. septembra 2014, nebol vo výberovom konaní úspešný.

10. Podľa Zápisnice o výsledku výberového konania na obsadenie riaditeľa ZŠ Požiarnická 3 v Košiciach, sa výberové konanie uskutočnilo dňa 25.9.2014 v priestoroch základnej školy. Výberovú komisiu tvorilo 11 členov rady školy, jeden zástupca Štátnej školskej inšpekcie a jeden zástupca Okresného úradu - odbor školstva v Košiciach. Za úspešného sa mal pokladať uchádzač, ktorý v hlasovaní získa 7 a viac hlasov. Do výberového konania, ktoré malo uzávierku dňa 12.9.2014 sa prihlásili štyria, v zápisnici menovite uvedení uchádzači, okrem iných aj žalobca a PaedDr. T. F.. V tajnom hlasovaní členovia výberovej komisie rozhodli o poradí uchádzačov tak, že na prvom mieste s počtom hlasov 7 sa umiestnila PaedDr. T. F., na druhom mieste s počtom hlasov 4 sa umiestnil Mgr. K. A., t.j. žalobca. Úspešnou uchádzačkou sa tak stala PaedDr. T. F.. V zozname neúspešných uchádzačov boli uvedení ostatní uchádzači. Podľa prijatého uznesenia výberová komisia vzala na vedomie výsledky tajného hlasovania a na základe výsledkov výberového konania s počtom hlasov 12 navrhla zriaďovateľovi vymenovať do funkcie riaditeľa ZŠ Požiarnická 3 Košice kandidátku pani PaedDr. T. F..

11. Žalobca, ako účastník konania vypovedal, že sa prihlásil do výberového konania vyhláseného na funkciu riaditeľa ZŠ na Požiarnickej 3 Košice. Výberové konanie sa uskutočnilo dňa 25.9.2014 a prihlásení boli štyria uchádzači. Po vypočutí uchádzačov uviedol, že výberová komisia oznámila, že víťazkou výberového konania sa stala pani F.. Uviedol, že po výberovom konaní si naštudoval zákon č. 245/2008 Z.z., ktorým bola upravená nemožnosť kandidovať do funkcie riaditeľa tým, ktorí boli odvolaní z funkcie podľa ust. § 2 ods. 7 alebo 8. Po naštudovaní, uviedol, že začal sa o túto skutočnosť viac zaujímať a aj ju konzultovať. Nikto z ním oslovených právnikov nedospel k záveru, že by sa jednalo v danom prípade o princíp retroaktivity a taký názor, že sa nejedná v danom prípade o retroaktivitu a žalovaný mal postupovať v zmysle aktuálne platných právnych predpisov mu poskytlo aj ministerstvo školstva. Na tom základe požiadal žalovaného o prehodnotenie jeho stanoviska, avšak zriaďovateľ, t.j. žalovaný stále sa odvolával na záväznosť rozhodnutí súdov, podľa ktorých PaedDr. T. F. nebolo možné uprieť právo zúčastňovať sa výberových konaní, pretože v čase, keď bola odvolaná z funkcie, ešte prijatá novela zákona neplatila. Uviedol, že ak by súd jeho návrhu vyhovel a určil výberové konanie za neplatné, jednalo by sa u neho o pocit zadosťučinenia spravodlivosti a s najväčšou pravdepodobnosťou uchádzal by sa o funkciu riaditeľa ZŠ Požiarnická Košice.

12. Žalobca na preukázanie svojej argumentácie o porušení povinnosti žalovaného zisťovať predchádzajúce neodvolanie z funkcie riaditeľa, poukázal aj na vyhlásenie iného výberového konania a to Okresným úradom Košice, Komenského 52 v Košiciach zo dňa 12.1.2015 na obsadenie funkcie riaditeľa Strednej odbornej školy železničnej, Palackého 14, Košice, ktorého písomné vyhotovenie predložil, v ktorom v zozname požadovaných dokladov, okrem iných je uvedené aj čestné prehlásenie o neodvolaní z funkcie riaditeľa školy v zmysle ust. § 3 ods. 7, písm. a/ až c/ a e/ a ods. 8, písm. c/ zákona č. 596/2003 Z.z.

13. Listom zo dňa 22.10.2014 Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, na žiadosť žalobcu o stanovisko k účasti kandidáta na funkciu riaditeľa základnej školy, ktorý bol v minulosti zriaďovateľom školy z funkcie odvolaný uviedlo, že ak riaditeľ školy bol z funkcie odvolaný z dôvodu uvedeného v § 3 ods. 7 písm. c/ zákona, t.j. za závažné porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov, výberová komisia, ktorou je rada školy, nemôže tohto uchádzača zriaďovateľovi navrhnúť ako kandidáta na funkciu riaditeľa školy. V stanovisku je uvedené, že uchádzač o funkciu riaditeľa školy je povinný v životopise uviesť pravdivé údaje. Ak uchádzač v životopise uvádzal, že už vykonával funkciu

riaditeľa školy, musel uviesť aj obdobie, resp. trvanie výkonu tejto funkcie. Rada školy, ako výberová komisia, mala vo výberovom konaní v rámci, napr. rozhovoru s uchádzačom zisťovať, z akého dôvodu bola menovaná z funkcie odvolaná, či z dôvodu uplynutia funkčného obdobia, vzdaním sa funkcie alebo z iného dôvodu. Ministerstvo odporučilo žalobcovi vyzvať zriaďovateľa na vysvetlenie vzniknutej situácie.

14. Listom zo dňa 18.11.2014 označeným „Žiadosť o poskytnutie stanoviska k menovaniu riaditeľky školy do funkcie“, žiadal žalobca ako neúspešný uchádzač výberového konania, primátora Mesta Košice o poskytnutie stanoviska k vzniknutej situácii, ktorú v liste podrobne popísal, t.j. uviedol, že PaedDr. T. F. bola v júni 2007 odvolaná zriaďovateľom z funkcie riaditeľky ZŠ Tomášikova 31 v Košiciach z dôvodu podľa § 3 ods. 7 písm.c/ zák. č. 596/2003 Z.z. a nemohla preto byť navrhnutá zriaďovateľovi na vymenovanie za riaditeľa, pričom napriek tomu na základe výsledkov výberového konania zo dňa 25.9.2004 bola menovaná do funkcie riaditeľky Základnej školy Požiarnická 3 v Košiciach. Poukázal na stanovisko osobného úradu MŠVVaŠ SR a uviedol, že menovanie odvolaného riaditeľa do funkcie je v rozpore so zákonom. Oznámil, že stanovisko, ktoré dostane bude pre neho rozhodujúce pre jeho ďalší postup vo veci.

15. Žalovaný odpovedal žalobcovi na jeho žiadosť listom zo dňa 27.11.2014. V ňom uviedol, že vychádzajúc z rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. 4Co/355/2013-103 zo dňa 28.3.2013 PaedDr. T. F., ako úspešný uchádzač výberového konania dňa 25.9.2014 na funkciu riaditeľky ZŠ Požiarnická 3 v Košiciach bola radou školy navrhnutá na kandidáta za riaditeľa jej zriaďovateľovi v súlade s právnymi predpismi. Žalovaný uviedol, že § 3 ods. 2 zák. č. 596/2003 Z.z. , podľa ktorého nemôže rada školy navrhnúť zriaďovateľovi kandidáta na riaditeľa, ktorý už bol odvolaný z takejto funkcie pre závažné porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov, bolo zavedené do zákona novelou č. 245/2008 Z.z. s účinnosťou od 1.9.2007 (správne mal uviesť „od 1.9.2008“) a PaedDr. F. bola z funkcie riaditeľky ZŠ Tomášikova 31 v Košiciach odvolaná dňa 29.6.2007, teda ešte pred účinnosťou novely zákona, ktorá s takýmto odvolaním vylučovala možnosť stať sa úspešným kandidátom na funkciu riaditeľa základnej školy. Žalovaný uviedol, že slovenský právny systém nepripúšťa retroaktivitu (spätnú účinnosť právnych predpisov) a preto odvolanie PaedDr. T. F. z funkcie riaditeľky základnej školy zo dňa 29.6.2007 nemožno považovať za odvolanie podľa § 3 ods. 2 zák. č. 596/2003 Z.z., čím by sa zhoršilo jej právne postavenie na základe neskoršie prijatej právnej normy, čo vylučuje už zmienený zákaz retroaktivity.

16. Listom zo dňa 18.12.2014 Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu SR žalobcovi na jeho žiadosť o posúdenie odpovede zriaďovateľa (tunajší žalovaný) k účasti kandidáta na funkciu riaditeľa základnej školy, ktorý bol v minulosti zriaďovateľom školy z funkcie riaditeľa odvolaný uviedlo, že sa nestotožňuje so stanoviskom zriaďovateľa v uvedenej veci. Uviedlo názor, že sa v tomto prípade nejedná o retroaktivitu právneho predpisu. Spĺňanie podmienok na výkon funkcie riaditeľa školy sa posudzuje pri výberovom konaní podľa predpisov platných v čase konania výberového konania. V tom čase už bolo platné a účinné ustanovenie § 3 ods. 2 zák. č. 596/2003 Z.z. Ministerstvo uviedlo, že uvedené ustanovenie zákona nevylučuje z platnosti tohto ustanovenia riaditeľov škôl, ktorí boli odvolaní z funkcie riaditeľa školy pre závažné porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov pred 1.9.2008, t.j. pred účinnosťou novely zákona č. 596/2003 Z.z., teda vzťahuje sa na všetkých riaditeľov škôl, ktorí boli z uvedeného dôvodu odvolaní z funkcie, bez ohľadu na to, kedy boli z funkcie riaditeľa odvolaní. V závere svojho listu ministerstvo uviedlo, že jeho stanovisko nemá právnu záväznosť a je len podpornou pomôckou pre aplikačnú prax.

17. Listom zo dňa 26.1.2015 žalobca opätovne žiadal primátora žalovaného Mesta Košice o prehodnotenie stanoviska zriaďovateľa vo veci menovania riaditeľky do funkcie v rozpore so zákonom. Uviedol, že sa jedná o menovanie PaedDr. T. F. do funkcie riaditeľky ZŠ Požiarnická 3 v Košiciach a žiadal na základe stanoviska osobného útvaru MŠVVaŠ SR zo dňa 18.12.2014, ktoré ku svojej žiadosti pripojil o prehodnotenie predchádzajúcej odpovede žalovaného ako zriaďovateľa. Uviedol, že sa v tomto prípade nejedná o uplatnenie princípu retroaktivity právneho predpisu, čo podľa neho jednoznačne potvrdzuje aj spomínané stanovisko MŠVVaŠ SR.

18. Svoje vyjadrenie k žiadosti žalobcu dal žalovaný v liste zo dňa 25.2.2015. V ňom žalovaný poukázal na to, že pani F. nebola odvolaná z funkcie riaditeľky školy z dôvodu podľa ust. § 3 ods. 7 písm. c/ zák.č. 596/2003 Z.z. Žalovaný dal žalobcovi na vedomie, že v životopise, ktorý bol predložený do výberového konania pani F. boli pravdivo uvedené pracovné skúsenosti v rozsahu - obdobie, vykonávaná pozícia, meno a adresa zamestnávateľa a odbor činnosti a preto rada školy ako výberová komisia

mala možnosť zisťovať z akého dôvodu menovanej skončilo vykonávanie funkcie. Žalovaný citoval ustanovenia § 4 ods. 2 a § 3 ods. 2 zák. č. 596/2003 Z.z., podľa ktorých ustanovení výberovou komisiou na výberové konanie na obsadenie funkcie riaditeľa je rada školy a návrh rady školy je pre zriaďovateľa záväzný. Žalovaný uviedol, že už vo svojom predchádzajúcom vyjadrení k žiadosti žalobcu poukázal na právoplatný rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28.3.2013 č. konania 4Co/355/2010, ktorý je preň záväzný. Žalovaný uviedol a citoval z odôvodnenia rozsudku zo strany 4 nasledovné: „ ... Odvolací súd sa stotožnil aj s odôvodnením napadnutého rozsudku, naň poukazuje a na doplnenie odôvodnenia a k dovolaniu žalobkyne uvádza (§ 219 ods. 2 O.s.p.): stotožniť sa možno predovšetkým so záverom súdu prvého stupňa, že všeobecný zákaz spätného pôsobenia právnych predpisov alebo ich ustanovení v právnom poriadku Slovenskej republiky je zakázaný, v dôsledku čoho právne predpisy, presnejšie ich jednotlivé ustanovenia nemajú spätnú účinnosť. Aj keď žalobkyňa bola z funkcie riaditeľky odvolaná podľa zákona č. 596/2003 Z.z. ku dňu 29.6.2007, a po tomto odvolaní novelou - t.j. zákonom č. 245/2008 Z.z. bolo s účinnosťou od 1.9.2008 zavedené ustanovenie § 3 ods. 2, že nie je možné vymenovať za riaditeľa školy kandidáta, ktorý bol odvolaný z funkcie podľa odseku 7 a 8, toto ustanovenie zákona nemá spätnú účinnosť, nemôže sa preto vzťahovať na daný prípad odvolania z funkcie žalobkyne v období, keď takéto ustanovenie zákona ešte neplatilo (spätnú účinnosť neobsahujú ani prechodné a záverečné ustanovenia novely). Keďže právny poriadok Slovenskej republiky v zásade nepripúšťa retroaktivitu právnych predpisov (t.j. spätnú účinnosť), odvolanie žalobkyne z funkcie riaditeľky školy z dôvodov, ktoré sú uvedené v rozhodnutí žalovaného jej nemôže v budúcnosti brániť uchádzať sa o vymenovanie do funkcie riaditeľky školy a do tejto funkcie aj byť vymenovanou v prípade, ak bude úspešná vo výberovom konaní a splní aj ďalšie podmienky zákona upravujúce postup pri vymenovaní do funkcie riaditeľa školy, pretože jej právne postavenie nemôže byť dotknuté právnou úpravou, ktorá sa stala účinnou až po tom, čo bola odvolaná z funkcie riaditeľky školy listom žalovaného zo dňa 28.7.2007.“ Žalovaný poukázal na to, že stanovisko MŠVVaŠ SR nemá právnu záväznosť, čo uviedlo aj samo ministerstvo. Na uvedenom základe žalovaný uviedol, že sa pridržiava svojho vyjadrenia zo dňa 27.11.2014, v zmysle ktorého má za to, že PaedDr. T. F. bola do funkcie riaditeľky ZŠ Požiarnická 3, Košice menovaná v súlade s právnymi predpismi.

19. Rozsudkom zo dňa 14.10.2010, č. konania 43C/133/2009-87, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.6.2013, tunajší súd v právnej veci žalobkyne PaedDr. T. F. proti žalovanému Mestu Košice rozhodol tak, že žalobu žalobkyne zamietol. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 10.8.2009 domáhala, aby súd určil, že jej odvolanie z funkcie riaditeľky zo dňa 28.7.2007 je neplatné. Na odôvodnenie svojho naliehavého právneho záujmu o určenie neplatnosti odvolania z funkcie uviedla, že novelou zákona č. 596/2003 Z.z. a to zákonom č. 245/2008 Z.z. je v § 3 ods. 2 ustanovenie, že vymenovať za riaditeľa školy kandidáta, ktorý bol odvolaný z funkcie podľa ods. 7 a 8 nie je možné, čím ona - žalobkyňa stratila možnosť byť riaditeľkou teraz aj v budúcnosti. Preto uviedla, že má naliehavý právny záujme na určení neplatnosti jej odvolania z funkcie. Súd žalobu zamietol s tým, že v konaní žalobkyňa nepreukázala naliehavý právny záujem na vedenie tohto sporu, pretože vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že prechodné a záverečné ustanovenia zák. č. 245/2008 Z.z. neobsahujú spätnú účinnosť zákona, ktorý nadobudol účinnosť až 1.9.2008 a žalobkyňa bola odvolaná z funkcie riaditeľky školy dňa 29.6.2007. Súd dospel k záveru, že všeobecný zákaz spätného pôsobenia právnych predpisov alebo ich ustanovení v právnom poriadku SR možno dôvodiť v článku 1 Ústavy SR, podľa ktorého je SR právnym štátom, pričom k imanentným znakom právneho štátu neodmysliteľne patrí aj princíp právnej istoty a ochrany dôvery občanov v právny poriadok, súčasťou čoho je i zákaz spätného pôsobenia právnych predpisov, prípadne ich ustanovení.

20. Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28.3.2013 č. konania 4Co/355/2010 - 103 súd rozhodol o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 14.10.2010 č. konania 43C/133/2009-87 tak, že tento rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd uviedol, že sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku, naň poukázal a na doplnenie odôvodnenia a k odvolaniu žalobkyne uviedol, že aj keď žalobkyňa bola z funkcie riaditeľky odvolaná podľa § 3 ods. 7 písm. b/ zák. č. 596/2003 Z.z. ku dňu 29.6.2007 a po tomto odvolaní novelou - t.j. zákonom č. 245/2008 Z.z. bolo s účinnosťou od 1.9.2008 zavedené ustanovenie § 3 ods. 2, že nie je možné vymenovať za riaditeľa školy kandidáta, ktorý bol odvolaný z funkcie podľa odseku 7 a 8, toto ustanovenie nemá spätnú účinnosť, nemôže sa preto vzťahovať na daný prípad odvolania z funkcie žalobkyne v období, keď takéto ustanovenie zákona ešte neplatilo. Odvolací súd uviedol, že keď právny poriadok Slovenskej republiky v zásade nepripúšťa retroaktivitu právnych predpisov, odvolanie žalobkyne z funkcie riaditeľky školy z dôvodov, ktoré sú uvedené v rozhodnutí žalovaného jej nemôže do budúcnosti brániť uchádzať sa o vymenovanie do funkcie riaditeľky školy a do tej funkcie aj

byť vymenovanou v prípade, ak bude úspešná vo výberovom konaní a splní ďalšie podmienky zákona upravujúce postup pri vymenovaní do funkcie riaditeľa školy, pretože jej právne postavenie nemôže byť dotknuté právnou úpravou, ktorá sa stala účinnou až po tom, čo bola odvolaná z funkcie riaditeľky školy listom žalovaného zo dňa 28.7.2007. Z týchto podstatných dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa, ako vecne správny, potvrdil.

21. Žalovaný predložil list PaedDr. T. F. zo dňa 21.6.2013 adresovaný vedúcej odboru Obvodného úradu v Košiciach, ktorým T. F. oboznámila adresáta listu s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28.3.2013 č. konania 4Co/355/2010 pričom uviedla, že súd v ňom vyslovil právny názor k uplatňovaniu novely zákona č. 596/2003 Z.z, ktorá bola prijatá pod č. 245/2008 Z.z. s účinnosťou od 1.9.2008. Prílohu jej listu tvoril rozsudok Krajského súdu v Košiciach.

22. Žalovaný predložil aj ďalší list PaedDr. T. F. zo dňa 15.3.2014 určený vedúcej referátu školstva, športu a mládeže Magistrátu Mesta Košice, ktorým podpísaná PaedDr. T. F. zaslala adresátovi listu rozhodnutie Okresného súdu Košice II číslo konania 43C/133/2009-87 a rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, číslo konania 4Co/355/2010-103, pričom uviedla, že tieto rozhodnutia zasiela z dôvodu právoplatného potvrdenia možnosti uchádzať sa vo výberovom konaní na funkciu riaditeľky školy.

23. Podľa ust. § 391 ods. 2 C.s.p., ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

24. Podľa ust. § 3 ods. 2 zák. č. 596/2003 Z.z. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v ďalšom „Zákon o ŠS v školstve“), v znení platnom do 31.8.2008, ak je zriaďovateľom orgán podľa ustanovenia § 2 ods. 1 písm. b) až d), vymenúva riaditeľa na päťročné funkčné obdobie zriaďovateľ na návrh rady školy. Rada školy predkladá návrh na kandidáta na riaditeľa na základe výberového konania (§ 4). Návrh rady školy je pre zriaďovateľa záväzný.

25. Podľa čl. II bod 1. zák. č. 245/2008 Z.z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov, sa zákon č. 596/2003 Z.z. mení a dopĺňa tak, že v § 3 odsek 2 znie: „(2) Ak je zriaďovateľom orgán podľa ustanovenia § 2 ods. 1 písm. b) až d), vymenúva riaditeľa na päťročné funkčné obdobie zriaďovateľ na návrh rady školy v lehote do 30 kalendárnych dní odo dňa predloženia návrhu. Rada školy predkladá návrh na kandidáta na riaditeľa na základe výberového konania (§ 4) okrem kandidáta, ktorý bol odvolaný podľa odsekov 7 a 8. Návrh rady školy je pre zriaďovateľa záväzný, ak tento zákon neustanovuje inak.".

26. Podľa čl. VI zák. č. 245/2008 Z.z., tento zákon nadobúda účinnosť 1. septembra 2008.

27. Podľa ust. § 3 ods. 2 zák. č. 596/2003 Z.z., v znení platnom od 1.9.2008, t.j. v rozhodnom období (v čase výberového konania), ak je zriaďovateľom orgán podľa ustanovenia § 2 ods. 1 písm. b) až d), vymenúva riaditeľa na päťročné funkčné obdobie zriaďovateľ na návrh rady školy v lehote do 30 kalendárnych dní odo dňa predloženia návrhu. Rada školy predkladá návrh na kandidáta na riaditeľa na základe výberového konania (§ 4) okrem kandidáta, ktorý bol odvolaný podľa odsekov 7 a 8. Návrh rady školy je pre zriaďovateľa záväzný, ak tento zákon neustanovuje inak.

28. Podľa ust. § 3 ods. 7 zák. č. 596/2003 Z.z., v znení platnom v rozhodnom období, zriaďovateľ odvolá riaditeľa:
a) ak bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin,
b) za porušenie povinností a obmedzení vyplývajúcich z osobitného predpisu, 9)
c) za závažné porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov, 10) alebo
d) ak nespĺňa kvalifikačné predpoklady podľa odseku 5,
e) na návrh hlavného školského inšpektora [§ 12 ods. 3 písm. f)].

29. Podľa ust. § 3 ods. 8 zák. č. 596/2003 Z.z., v znení platnom v rozhodnom období, zriaďovateľ môže odvolať riaditeľa aj
a) na návrh rady školy [§ 24 ods. 5 písm. c)],
b) ak neabsolvuje v určenom termíne (§ 5 ods. 9) prípravu vedúcich pedagogických zamestnancov podľa osobitného predpisu, 11)

c) na návrh ministra školstva Slovenskej republiky (ďalej len "minister"), ak budú zistené závažné nedostatky [§ 14 ods. 6 písm. j) a l)]; riaditeľa strednej zdravotníckej školy na návrh ministra zdravotníctva Slovenskej republiky.

30. Podľa ust. § 4 ods. 2 zák. č. 596/2003 Z.z., výberovou komisiou na výberové konanie na obsadenie funkcie riaditeľa je rada školy. Organizačné zabezpečenie výberového konania a posúdenie kvalifikačných predpokladov kandidátov na obsadenie funkcie riaditeľa zabezpečuje zriaďovateľ.

31. Podľa ust. § 5 ods. 10 zák. č. 552/2003 Z.z. o výkone práce vo verejnom záujme, uchádzač, ktorý sa cíti poškodený v dôsledku nedodržania podmienok pri výberovom konaní, môže sa domáhať svojich práv na súde vrátane primeranej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

32. Viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, tunajší súd prvej inštancie spor po vrátení veci odvolacím súdom na nové rozhodnutie takto posúdil:

33. Žalobca žalobným návrhom žiadal jednak určiť výberové konanie zo dňa 25.9.2014 na funkciu riaditeľa školy, školského zariadenia v Základnej škole na Požiarnickej ul. 3 v Košiciach za neplatné a súčasne uložiť povinnosť žalovanému nahradiť mu nemajetkovú ujmu vo výške 4.000,- eur, a to uplatneným podľa ust. § 5 ods. 10 zák. č. 552/2003 Z.z. o výkone prác vo verejnom záujme, cítiac sa ako uchádzač vo výberovom konaní na miesto riaditeľa školy poškodený v dôsledku nedodržania podmienok pri výberovom konaní. Nejedná sa teda o žalobu podľa ust. § 80 písm. c/ O.s.p. (v čase začatia súdneho konania platného civilnoprocesného predpisu) ani o žalobu podľa ust. § 137 písm. c/ C.s.p., ale jedná sa o osobitný druh žaloby, oprávnenie uplatniť ktorú je dané žalobcovi priamo zákonom. Zákonom formulovanou podmienkou uplatnenia žaloby je, že sa uchádzač výberového konania cíti poškodený v dôsledku nedodržania podmienok pri výberovom konaní. Žalobca sa cítil poškodený v dôsledku nedodržania podmienok pri výberovom konaní, ktoré videl v tom, že rada školy nezisťovala „predchádzajúce neodvolanie“ ako zákonnú podmienku pre obsadenie funkcie riaditeľa školy a ako kandidátku na riaditeľku školy navrhla žalovanému kandidátku - osobu, ktorá už bola z funkcie riaditeľky odvolaná podľa ust. § 37 ods. 7, resp. 8 zák. č. 596/2003 Z.z..

34. V súvislosti s uplatnenými nárokmi žalobcu bolo preto potrebné predbežne vyriešiť otázku, či došlo alebo nedošlo uvedeným postupom rady školy a žalovaného k nedodržaniu zákonných podmienok pri predmetnom výberovom konaní. V čase konania výberového konania dňa 25.9.2014 platilo a bolo účinné od 1.9.2008 znenie ustanovenia § 3 ods. 2 zák. č. 596/2003 Z.z., podľa ktorého znenia rada školy mohla predkladať zriaďovateľovi návrh na kandidáta na riaditeľa na základe výsledkov výberového konania, okrem kandidáta, ktorý bol odvolaný podľa odsekov 7 a 8.

35. Žalovaný v otázke posúdenia účasti kandidátky A. F. vo výberovom konaní, ktorá kandidátka už bola odvolaná z funkcie riaditeľky školy podľa ust. § 7 písm. b/ zák. č. 596/2003 Z.z. ku dňu 29.6.2007 a v otázke predloženia návrhu na jej vymenovanie ako úspešnej uchádzačky, poukazoval a odvolával sa na rozsudok tunajšieho súdu, ktorý bol potvrdený odvolacím súdom, výrokom tohto rozsudku bol návrh tamojšej žalobkyne A. F. o určenie neplatnosti jej odvolania z funkcie zamietnutý, a to bez meritórneho prejednania, len pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení neplatnosti. Nedostatok naliehavého právneho záujmu na určenie neplatnosti odvolania tamojšej žalobkyne A. F. súdy videli v tom, že podmienka „neodvolania z funkcie podľa odsekov 7 a 8“ sa vzťahuje len na odvolania, ku ktorým došlo po účinnosti novelizovaného znenia zák. č. 596/2003 Z.z., t.j. od 1.9.2008 a teda nevzťahuje sa táto podmienka na odvolanie, ku ktorému došlo u A. F. dňom 29.6.2007, vzhľadom na zákaz retroaktivity. S takýmto výkladom novelizovaného znenia ust. § 3 ods. 2 zák. č. 596/2003 Z.z. a jeho účinnosti v súvislosti s otázkou jeho spätnej pôsobnosti (retroaktivity), ktorý bol obsahom odôvodnenia rozsudku, ale nie jeho výroku, nestotožnil sa žalobca a o protichodné tvrdenia oprel svoje uplatnené nároky.

36. Pri posúdení otázky retroaktivity, keďže retroaktivita je v právnom poriadku Slovenskej republiky výslovne zakázaná v čl. 50 ods. 6 Ústavy SR len pre oblasť trestného práva hmotného („Trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Neskorší zákon sa použije, ak je to pre páchateľa priaznivejšie.“), súd vychádzal o.i. z rozhodnutia Ústavného súdu SR PL. ÚS 3/00, č. 60/01, v ktorom ústavný súd sa k retroaktivite takto vyjadril: „Pojem retroaktivita zákona sa v právnej teórii spravidla používa rovnocenne s výrazom, že zákon má spätnú účinnosť, spätnú pôsobnosť

alebo spätnú platnosť. Absolútny zákaz spätnej pôsobnosti v trestnom práve (čl. 50 ods. 6 ústavy) neplatí všeobecne pre celý právny poriadok. Avšak obmedzujúce zákony, ktoré so spätnou účinnosťou pôsobia na uzavreté skutkové stavy, sú nezlučiteľné s princípmi právneho štátu. Zákaz retroaktivity je všeobecne adresovaný zákonodarcovi. Právna teória spravidla vychádza z rozlišovania pravej a nepravej retroaktivity. Pravá retroaktivita zákona predpokladá, že zákon dodatočne a pozmeňujúco zasahuje do už právne uzavretých minulých skutkových a právnych stavov (práv a povinností). Nepravá retroaktivita znamená, že neskorší zákon pôsobí na ešte neuzavreté vecné stavy a právne vzťahy. Neskorší zákon uzná skutkové podstaty alebo právne skutočnosti, ktoré vznikli počas účinnosti skoršieho zákona, súčasne však prináša určité zmeny právnych následkov, ktoré s nimi súvisia, pokiaľ tieto právne následky v čase nadobudnutia účinnosti tohto nového zákona ešte nenastali."

37. Retroaktivitou alebo spätnou účinnosťou (prípadne spätným pôsobením) právneho predpisu je označovaný stav, keď schválený zákon pôsobí spätne, t.j. do doby pred svojim schválením. Vo všeobecnosti platí, že právne normy nepôsobia spätne, pokiaľ z príslušného právneho predpisu neplynie opak. Spätná účinnosť sa preto považuje spravidla (až na výnimky) za neprípustnú legislatívnu techniku, pretože je v rozpore s požiadavkou legitímneho očakávania a právnej istoty. „Lex retro non agit", čiže zákon nepôsobí spätne je známym právnym pravidlom a vyjadruje záujem na trvanlivosti právnych vzťahov. Znamená, že v určitej dobe pôsobí len to objektívne právo, ktoré je v danej dobe kodifikované, s ktorým sa každý môže zoznámiť a ktoré je účinné. Z hľadiska prípustnosti retroaktívneho pôsobenia má rozhodujúci význam posúdenie, či sa jedná o retroaktivitu pravú alebo nepravú. Pravá retroaktivita spočíva v tom, že účinnosť právneho predpisu začne skôr, než jeho platnosť, takže sa použije neskorší zákon na prípady (právne skutočnosti), ktoré sa stali už v minulosti. Taká právna norma teda zakladá právne účinky (spôsobuje vznik, zmenu alebo zánik určitých práv alebo povinností) v dobe pred svojou vlastnou účinnosťou. Príkladom môže byť to, ak by bolo sankcionované minulé konanie, ktoré bolo v dobe, kedy k nemu došlo, v súlade s vtedy platným právom. Táto retroaktivita je vo všeobecnosti neprípustná a existujú z nej len veľmi obmedzené výnimky odkazujúce napr. na „vyššie normy spravodlivosti", „verejný poriadok" a podobne. Nepravá retroaktivita na rozdiel od pravej retroaktivity je vo všeobecnosti prípustná, aj z nej však existujú výnimky, ktoré ju robia neprípustnou. Nepravá retroaktivita nie je niektorými právnikmi za retroaktivitu vôbec považovaná. Zatiaľ, čo pri pravom spätnom pôsobení sa jedná skutočne o právny následok založený pre dobu minulú, je zrejmé, že pri retroaktivite nepravej sa o vyššienaznačené pôsobenie nejedná, lebo tu je zakladaný právny následok, hoci modifikujúci minulé právne vzťahy, či prekvalifikujúci minulé doposiaľ právne irelevantné skutočnosti, pre dobu prítomnú či budúcu, z čoho je zrejmé, že len ten zákon, ktorý v minulosti založí právne účinky, je skutočne retroaktívny. Nepravá retroaktivita teda ovplyvňuje od okamihu svojej účinnosti (len do budúcna) práva a povinnosti, ktoré vznikli už skôr. Môže teda znamenať zrušenie alebo zúženie už existujúceho subjektívneho práva do budúcna alebo tiež zmenu právnej kvalifikácie minulej právnej skutočnosti. Nevyvoláva preto také právne účinky, ktoré boli doterajšími zákonmi predpokladané. S touto problematikou (nepravej retroaktivity) je možné sa stretnúť takmer pri každej zmene právnej úpravy, pretože prijatá zmena určitým spôsobom modifikuje doterajší stav. Pretože i nepravá retroaktivita môže narušiť doterajšie predstavy o existencii určitých práv a povinností, majú tu veľký význam prechodné ustanovenia tých právnych predpisov, ktoré tieto nové práva a povinnosti prinášajú a ktoré odkladajú nadobudnutie ich účinnosti do doby, než sa na ne adresáti týchto noriem budú môcť pripraviť. V prechodných ustanoveniach je potom treba vždy zvážiť, či prevažuje právny záujem na rýchlosti zmeny alebo na ochrane právnej istoty osôb. Čím väčšia je miera intenzity verejného záujmu na zmene, tým viac je možné ospravedlniť zásah do existujúcich práv. Vzhľadom na vyššieuvedené je možné nepravú retroaktivitu (ovplyvňujúcu skôr vzniknuté práva a povinnosti od nadobudnutia svojej účinnosti do budúcna) považovať za prípustnú a v praxi pomerne bežnú. ‹čerpané z: http://www.cicar.cz/article, Luboš Jemelka: Problematika retroaktivity právních předpisu›

38. Vychádzajúc z uvedeného, dospel súd k záveru, že pri výberovom konaní, ktoré sa uskutočnilo dňa 25.9.2014, bolo potrebné postupovať podľa ust. § 3 ods. 2 zák. č. 596/2003 Z.z. v znení platnom a účinnom v rozhodnom období, t.j. v čase výberového konania, ktoré po zavedení zákonom č. 245/2008 Z.z. nadobudlo účinnosť 1. septembra 2008 (jednalo sa o platné objektívne právo), a teda rada školy mohla predložiť návrh kandidáta na riaditeľa na základe výberového konania, ale okrem kandidáta, ktorý bol odvolaný podľa odsekov 7 a 8. V danom prípade predložila rada školy zriaďovateľovi - žalovanému návrh úspešnej kandidátky na riaditeľa A. F., ktorá kandidátka bola dňa 29.6.2007 odvolaná z funkcie riaditeľky školy podľa ust. § 7 písm. b/ zák. č. 596/2003 Z.z., t.j. nespĺňala podmienku zákona „nebyť odvolaná z funkcie podľa odsekov 7 a 8". To znamená, že došlo k nedodržaniu zákonných podmienok pri

predmetnom výberovom konaní, konkrétne v tom, že rada školy predložila zriaďovateľovi - žalovanému návrh kandidátky na vymenovanie na riaditeľa školy, ktorá už bola predtým odvolaná z funkcie riaditeľky školy a teda v zmysle platného znenia zákona návrh na túto kandidátku predložiť nemala a nemohla.
87Je potrebné pripustiť, že predmetné obmedzenie zákona č. 596/2003 Z.z. v znení: „okrem kandidáta, ktorý bol odvolaný podľa ods. 7 a 8“ keďže pôsobí, t.j. vzťahuje sa aj na odvolanie kandidátky A. F., ku ktorému došlo dňom 29.6.2007, t.j. pred účinnosťou obmedzujúceho znenia zákona, vyvoláva tak dojem spätného pôsobenia zákonného obmedzenia, nepravej retroaktivity, pretože v dôsledku zmeny zákona, odvolanie z funkcie má pre dotknutú osobu ešte ďalší následok, ktorý v čase odvolania neprichádzal do úvahy, a to, že takú osobu nebude môcť rada školy navrhnúť jej zriaďovateľovi ako kandidáta na riaditeľa, avšak tento zmenou zákona založený právny následok, nemodifikuje minulé právne vzťahy, resp. doposiaľ právne irelevantnú skutočnosť, ale pôsobí len pre dobu prítomnú či budúcu, z čoho je zrejmé, že nepôsobí spätne do minulosti a ani nezakladá v minulosti právne účinky.

39. K obrane žalovaného, ktorý priebeh a postup výberového konania obhajoval tým, že postupoval v súlade so súdnymi rozhodnutiami, a to konkrétne Okresného súdu Košice II, č.k. 43C/133/2009-87 a Krajského súdu v Košiciach, č.k. 4Co/355/2010-103, podľa ktorých novelizované znenie § 3 ods. 2 zák. č. 596/2003 Z.z. účinné od 1.9.2008 nemá spätnú účinnosť a nemôže sa preto vzťahovať na odvolanie z funkcie, ku ktorému došlo dňa 28.7.2007, súd uvádza, že tieto závery nie sú obsahom výrokov predmetných súdnych rozhodnutí, len ktorými výrokmi právoplatných súdnych rozhodnutí by mohol byť súd viazaný, vyplývajú, resp. sú obsiahnuté v odôvodneniach týchto rozhodnutí, ktoré pre tunajší súd nemajú právnu záväznosť a preto bol súd oprávnený túto otázku sám si posúdiť (a to aj odlišne od právnych názorov uvedených v odôvodneniach predmetných rozhodnutí).

40. Žalobca cítiac sa poškodený v dôsledku predmetného a preukázaného nedodržania podmienok pri výberovom konaní, domáhal sa ochrany svojich práv na súde a to uplatnil si nárok na určenie predmetného výberového konania za neplatné a nárok na nemajetkovú ujmu vo výške 4.000,- eur.

41. Žaloba, ktorou si žalobca uplatnil nárok na určenie výberového konania za neplatné je, aj keď jej prípustnosť na ochranu práv žalobcu vyplýva z osobitného zákona, žalobou na určenie. Účinky určovacieho rozsudku sú relatívne a jeho záväznosť (okrem zákonom určených výnimiek) je subjektívna. Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre strany a pre tých, ktorý sa stali právnymi nástupcami strán sporu po právoplatnosti rozsudku, ak nie je ustanovené inak - § 228 C.s.p. V prípade nároku uplatneného žalobcom na ochranu svojich práv požadovaním určenia výberového konania za neplatné je súd toho názoru, že požadované určenie nesmerovalo by a neviedlo by k ochrane práv žalobcu, ale dotklo by sa subjektívnych práv minimálne aj úspešnej kandidátky vo výberovom konaní A. F., ktorú žalobca neurčil za sporovú stranu v tomto konaní a preto požadované určenie za daných podmienok je neprípustné. Žalobca sa mal domáhať ochrany svojich práv inak formulovaným petitom. Preto súd žalobný návrh v tejto časti zamietol.

42. Pokiaľ sa jedná o nárok na primeranú náhradu nemajetkovej ujmy, uplatnenú vo výške 4.000,- eur, uplatnil si žalobca tento nárok, takisto ako aj nárok na určenie, podľa ust. § 5 ods. 10 zák. č. 552/2003 Z.z. Jedinou zákonnou podmienkou pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy je nedodržanie podmienok pri výberovom konaní, v dôsledku ktorého sa cíti uchádzač poškodený. Nedodržanie podmienok pri výberovom konaní mal súd preukázané, nesporné bolo, že žalobca bol účastníkom predmetného výberového konania, t.j. uchádzačom, ktorý v dôsledku nedodržania podmienok pri výberovom konaní cíti sa poškodený. Žalobca mal za to, že mu bolo odopreté v dôsledku protiprávneho konania právo spravodlivého výberového konania a právo na prístup do funkcie riaditeľa školy. Spĺňal kvalifikačné kritériá na výkon funkcie riaditeľa školy a na základe nezákonného postupu žalovaného a rady školy stratil možnosť stať sa úspešným kandidátom, dal do pozornosti, že vo výberovom konaní obsadil v poradí druhé miesto. Uviedol aj, že bol ukrátený na príjmoch plynúcich z tejto funkcie v dôsledku zmarenia možnosti menovania do funkcie riaditeľa školy. Závažná ujma spočívala aj v skutočnosti zmarenia jeho kariérneho rastu, ktorý má vplyv na jeho uplatnenie v školstve.

43. Nemajetková ujma predstavuje zásah do inej ako majetkovej sféry poškodeného. Môže predstavovať rôzne negatívne následky do osobnostnej integrity poškodeného vplývajúce na jeho česť, vážnosť, povesť, doterajší súkromný a pracovný život, rodinné vzťahy, spoločenské postavenie a pod.. Výška nemajetkovej ujmy, resp. jej primeranosť sa určuje napr. podľa ust. § 17 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z.z. s prihliadnutím na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, závažnosť

vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorej k nej došlo, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Náhrada nemajetkovej ujmy má slúžiť na spravodlivé zmiernenie vzniknutých následkov, ktoré nemožno odčiniť obnovením pôvodného stavu. Pri priznaní náhrady nemajetkovej ujmy a určení jej výšky sa zohľadňuje intenzita, trvanie a rozsah neprimeraných následkov poškodenému vzniknutých vzhľadom na jeho postavenie v rodine, v spoločnosti a pod.. Výška náhrady nemajetkovej ujmy sa určuje s prihliadnutím na jej závažnosť a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.
44. Ako už bolo uvedené, nedodržanie podmienok pri výberovom konaní mal súd preukázané, a toto nedodržanie podmienok (formulované zákonom ako predpoklad pre priznanie nemajetkovej ujmy) v podstate predstavuje zásah do inej ako majetkovej sféry poškodeného žalobcu - tak, ako ho on popísal. Súd sa stotožnil s názorom žalobcu, že ktokoľvek v jeho postavení (situácii) by predmetný postup (pri výberovom konaní) považoval za ujmu na svojich právach a zjavné znevýhodnenie. Za objektívne kritérium posúdenia dôvodnosti náhrady nemajetkovej ujmy je považované a vo všeobecnosti v súdnej praxi aj akceptované, zistenie, či by v konkrétnej situácii, za ktorej k neoprávnenému zásahu došlo (nedodržanie podmienok pri výberovom konaní) vzniknutú nemajetkovú ujmu vzhľadom na jej intenzitu, rozsah a trvanie ako závažnú pociťoval každý, kto by sa nachádzal na mieste a v postavení žalobcu. Za daných okolností (za ktoré je potrebné mať preukázané nedodržanie podmienok pri výberovom konaní, v dôsledku toho neúspech žalobcu v ňom vyvolávajúci nepriaznivé následky pre neho ako bola napr. nemožnosť profesionálnej sebarealizácie žalobcu vo funkcii riaditeľa školy, obmedzenie kariérneho rastu, ...) mal súd, aj vzhľadom na nemožnosť obnovenia pôvodného stavu - výberového konania, za primeraný nárok žalobcu na náhradu jemu vzniknutej nemajetkovej ujmy v ním požadovanej výške 4.000,- eur a preto uložil žalovanému povinnosť titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu 4000,- eur žalobcovi zaplatiť.

45. V zmysle ust. § 262 ods. 1 C.s.p. súd v tomto rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. V zmysle ust. § 255 ods. 1 a 2 C.s.p. súd vzhľadom na pomer úspechu a neúspechu vo veci, zohľadniac to, že žalobca bol neúspešný v časti uplatneného nároku na určenie výberového konania za neplatné, čo predstavuje úspech žalovaného a súčasne v prípade uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy žalobca bol v plnom rozsahu vo veci úspešný, ktorý jeho úspech predstavuje zároveň neúspech žalovaného, rozhodol o nároku na náhradu trovy konania tak, že ani jednej zo sporových strán právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II (§ 355 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).